

Ngân Truyện Cười Đủ Loại

Nhớ Anh

Nhớ Anh , nhớ lắm anh ơi
Em ra thăm chợ cho vui cơn buồn
Gặp hàng bánh đúc xoi luôn
Sơ sơ hai đĩa cơn buồn dịu đi
Nhớ Anh , em thấy bánh mì
Sụt sùi em gặm hết đi ỏ dài
Nhớ Anh ,em đến hàng khoai
Củ này ăn nhớ thân trai xa nhà
Củ này ăn nhớ đôi ta
Củ này đánh dấu ngày mà mới quen
Nhớ Anh , ghé gánh ốc leng
Em ngồi lể ốc , ý chèo đất ôi !
Nhớ Anh , ăn hết nửa nồi
Thêm ly nước mía để trôi nổi sầu
Nhớ Anh , nhắm nháp phao câu
Củ con gà luộc vừa rầu vừa nhai
Nhớ Anh , đến quán La Cai
Ăn tô mì lớn cho phai cơn buồn
Nhớ Anh , nổi nhớ tràn tuôn
Lệ rơi , tay bóc nửa buồng chuối tiêu
Nhớ Anh em chẳng ăn nhiều
Sầu riêng em ném , mắt tiêu nửa phần
Nhấn thì chỉ có hai cân
Thùng Xoài có lẽ hết gần nửa thôi
Nhớ Anh ăn uống không trôi
Hàng nào cũng chẳng có ngồi được lâu
Càng ăn , càng nhớ ,càng sầu
Càng nhai , càng nuốt , càng rầu , càng ăn

Một gia đình nọ có 2 vợ chồng sống rất hoà thuận với nhau.

Mỗi lần người vợ hỏi chồng về chuyện bồ bịch. Anh chồng chỉ cười và nói:

- Ôi, vợ yêu là nhân sâm quý giá, còn bồ chỉ như mớ rau ngoài chợ mà thôi.

Người vợ nghe thấy vậy, lấy làm vui lắm. Nhưng rồi một hôm cô ta phát hiện ra chồng mình đã có bồ. Một lần bắt quả tang họ ở một quán nọ, cô ta khóc lóc nói với anh chồng:

- Thế mà anh nói em như nhân sâm quý giá, còn bồ chỉ như là mớ rau.

Anh chồng mặt tỉnh bơ, thản nhiên đáp:

- Đúng rồi còn gì, nhân sâm thì chỉ khi nào ốm người ta mới uống, còn rau thì ngày nào chả phải ăn.

- !!!!!!!

- Chương trình kế hoạch hóa gia đình khuyến khích có tối đa 2 con thôi. Khẩu hiệu ở trên đưa ra là “Gia đình có hai con , vợ chồng hạnh phúc”. Khi về đến phường khám, bọn thanh niên viết khẩu hiệu xuống hàng không đúng chỗ, thành ra :

Gia đình có hai con vợ
Chồng hạnh phúc.

- Môn badminton trước kia ở miền Nam gọi là vũ cầu, bây giờ gọi là cầu lông:

Mấy em mặc váy đánh cầu
Lông bay phát phới trên đầu các anh.

- Cô gái khen e-mail của bạn trai viết rất bay bướm:
E-mail anh viết thật bay
Bướm em mong đợi từng ngày từng đêm.

- Nguyễn trùng Dương là vô địch môn Vật ở tỉnh Bắc Ninh:
Bắc Ninh có cậu Nguyễn trùng
Dương vật rất khỏe cả vùng thất kinh.

THƠ MĨA MAI:

- Thơ ca ngợi Lê văn Cầu, người anh hùng lao động vì bảo vệ xe tải không cho lăn xuống vực mà bị nghiền đứt cánh tay:

Hoan hô anh La văn Cầu
Cánh tay tuy đứt nhưng đầu vẫn nguyên.

-Thơ hô hào đi đầu phiếu:

Ta đi bầu cử tự do
Chọn người tài đức mà cho vào hòm
(Ngoài Bắc gọi thùng phiếu là hòm phiếu)

- Thơ ca ngợi chị em du kích:

Chị em du kích tài thay
Bắn tàu bay Mỹ rơi ngay cửa mình
(Cửa nhà mình).

THƠ LẠC VẦN:

Bùi Giáng không là thi sĩ nổi tiếng nông. Câu truyện này tôi được nghe ở Hà Nội mặc dù Bùi Giáng là người miền Nam.

Thu Bồn là nhà thơ nổi tiếng, Thu Ba là nghệ sĩ ngâm thơ nổi tiếng. Sau buổi trình diễn Thu Ba ngâm thơ Thu Bồn, mọi người mời thi sĩ Bùi Giáng phát biểu ý kiến. Bùi Giáng làm ngay hai câu thơ tặng Thu Ba – Thu Bồn như sau:

Thu Ba ca ngợi Thu Bồn,
Thu Bồn thích chí sờ...tay Thu Ba.

Mọi người cười lăn ra đất vì biết rõ một thi sĩ nổi tiếng như Bùi Giáng đời nào làm 2 câu thơ lạc vần như vậy được.

2/ Chợ Đồng Xuân ở Hà Nội:

Chợ Đồng Xuân đã có tiếng đồn,
Có chị bán trứng vịt lộn rất to.

Người miền Nam không phân biệt được chữ CHIM và chữ CHIÊM, cả 2 chữ đều phát âm giống nhau. Thành ra mới có câu chuyện sau:

Cô gái trẻ sau tuần trăng mật trở về nhà chồng đăng ký Hộ Khẩu mới .

Nhân viên trên Phường hỏi

- Cô tên gì?

- Dạ em tên Nguyễn thị Chim.

- Chim có ê không?

Cô gái bẽn lẽn trả lời:

- Dạ hồi mới lấy chồng thì có nhưng bây giờ thì hết rồi.

Vợ nói với chồng:

- Cái bếp điện không thấy nóng, anh xem thế nào sửa giúp em..

Cô vợ chưa nói hết câu ông chồng đã gắt lên:

- Sửa? tôi đâu phải thợ điện!

Nói xong liền lên xe đi làm. Ngày hôm sau cô vợ lại nói:

- Cái bàn nhà mình gãy một chân rồi, anh đóng lại giúp em đi.

Ông chồng lại gắt lên:

- Đóng bàn? Tôi đâu phải thợ mộc!

Nói xong liền lên xe đi làm. Chiều về, anh chồng thấy vợ đang nấu ăn bằng bếp điện, nhìn sang thấy cái bàn đã có đủ chân. Ngạc nhiên lắm anh ta bèn hỏi:

- Ai sửa mấy thứ đó vậy?

Chị vợ trả lời rằng đã nhờ ông hàng xóm sửa giúp. Anh chồng hỏi tiếp:

- Thế lão đòi bao nhiêu?

- Ông ấy nói hoặc vá cho ông ta cái áo sơ mi, hoặc cho ông ấy "làm" một cái.

- Thế cô nhận vá cái áo sơ mi cho lão ta chứ?

- Anh điên à? Tôi đâu phải thợ may?

Chàng rể đến nhà bạn gái chơi và nói chuyện với bố nàng.

Ông bố muốn thăm dò tính tình chàng trai nên đặt câu hỏi thử thách.

- Nếu bây giờ có một túi tiền và một túi đạo đức rơi trên đường thì anh nhặt túi nào?

- Cháu nhặt túi tiền - chàng trai nhanh nhẩu trả lời.

Về mặt thất vọng, bố cô gái nói:

- Tôi biết ngay mà, các anh chị bây giờ coi tiền là trên hết, ngay cả đạo đức cũng chẳng coi vào đâu. Nếu là tôi thì tôi sẽ nhặt túi đạo đức.

Chàng trai nghe thế bèn vội vàng sửa chữa:

- Vâng, cháu nghĩ không nhất thiết phải nhặt túi tiền. Ai thiếu cái gì thì nhặt cái đó ạ.

Bố chồng nói với con rể tương lai:

- Thế là con gái tôi đồng ý làm vợ anh rồi. Anh đã định ngày cưới chưa?

- Con sẽ dành điều đó cho vợ chưa cưới của con.

- Thế anh muốn cưới ở hội trường thuê hay ở nhà riêng?

- Dạ thưa, con để cho mẹ vợ quyết định.

- Sau khi cưới vợ anh sẽ sinh sống bằng nguồn nào?

- Dạ, con sẽ hoàn toàn dành điều đó cho bố đấy ạ.

Có 1 anh chàng về VN, đi nhậu 1 mình.

Vừa ngồi xuống bàn, chưa kịp kêu beer thì một cô tiếp thị beer Tiger xinh như mộng mặc váy khá ngắn bước đến gần nhìn anh với ánh mắt đắm đuối:

- Anh uống bia Tiger giúp em đi anh. Bia tình yêu đó!

Chàng ta :

- Tại sao lại là bia tình yêu?

- Thì anh hãy giải mã chữ Tiger đi. Tình yêu Giết Em Rồi !

- À vậy hả? Thôi đi em! Tình yêu bạo lực quá!

Tức thì một người đẹp khác bước đến thế chỗ:

- Vậy thì anh uống bia của em đi. San Miguel dzô dzô đó. Em sẽ nhớ anh suốt đời. Khi nào quán vắng anh thì em lại thần thờ... Sao Anh Nhớ Mà Ít Ghé Uống, Em Lo !

- Ô không đâu, anh chỉ là khách qua đường thôi.